

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 306/2020-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júna 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duľu a Ladislava Duditsša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], zastúpeného advokátom JUDr. Tomášom Čverčkom, Čajakova 5, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžfk 44/2019 z 10. septembra 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia a vymedzenie napadnutého rozhodnutia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. decembra 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho

základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Sžfk 44/2019 z 10. septembra 2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ ako daňovník dane z príjmov fyzických osôb vykonával svoju podnikateľskú činnosť na úseku stravovacích služieb v dvoch prevádzkarňach. V každej prevádzkarni mal umiestnenú jednu elektronickú registračnú pokladnicu, a to: elektronická registračná pokladnica typ FT 4000 SRP 350, výrobné číslo 4000-FT-04824, označená plombou AB003899 s daňovým kódom pokladnice č. [REDACTED] a počítač HP Compaqc 7700 SmallFomFactor s výrobným číslom ET090AV a so sériovým číslom CZC738GKD; druhou bola elektronická registračná pokladnica typ FT 4000 SRP 350, výrobné číslo 4000-FT-07547, označená plombou AA146985 s daňovým kódom pokladnice č. [REDACTED] a počítač HP Compaqc 7700p SmallFomFactor s výrobným číslom ET090AV a so sériovým číslom CZC7500MC (spolu ďalej aj „registračné pokladnice“).

3. U sťažovateľa vykonal Colný úrad Košice kontrolu plnenia povinností podľa zákona č. 289/2008 Z. z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o registračných pokladniciach“).

4. Colný úrad Košice zabezpečil sťažovateľovi fiškálne tlačiarne a počítače, a to rozhodnutím o zabezpečení elektronickej registračnej pokladnice č. 1095691/1/215141/2015 z 25. mája 2015 a č. 1095691/1/216993/2015 z 27. mája 2015 (ďalej len „rozhodnutia o zabezpečení registračných pokladníc“). Colný úrad Košice požiadal Colný úrad Bratislava, oddelenie certifikácie a foréznej analýzy (ďalej len „Colný úrad Bratislava“) o technickú expertízu registračných pokladníc. Colný úrad Bratislava zaslal Colnému úradu Košice odpoveď na žiadosť o technickú expertízu elektronickej registračnej pokladnice

č. [REDAKOVANÉ] z 12. augusta 2015 a odpoveď na žiadosť o technickú expertízu elektronickej registračnej pokladnice č. [REDAKOVANÉ] z 10. augusta 2015 (ďalej len „odpovede“). Ich prílohou boli CD nosiče, ktoré mali obsahovať dátové údaje získané z registračných pokladníc.

5. Colný úrad Košice rozhodol o prepadnutí registračných pokladníc a uložil sťažovateľovi sankciu podľa § 16c zákona o elektronických registračných pokladniciach. Následne Colný úrad Košice postúpil Daňovému úradu Košice (ďalej aj „správca dane“) podnet z 11. februára 2016, v ktorom uviedol: *„Podľa zistení Colného úradu Bratislava, Oddelenie certifikácie a forénznej analýzy došlo za obdobie rokov 2012 až 2015 ku kráteniu tržieb v celkovej výške 503.460,13,-€.“*

6. Správca dane oznámil sťažovateľovi začiatok daňovej kontroly oznámením z 24. októbra 2016. Daňová kontrola na dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2015 sa začala 23. novembra 2016. Správca dane ukončil daňovú kontrolu dorúčením protokolu č. 101193645/2017 z 2. júna 2017 (ďalej len „protokol“) s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole. Sťažovateľ sa v súlade s výzvou vyjadril k zisteniam uvedeným v protokole svojím podaním z 3. júla 2017.

7. Správca dane vo vyrubovacom konaní vydal rozhodnutie č. 101637169/2017 z 26. júla 2017, ktorým *„vyrubuje daňovému subjektu... rozdiel dane v sume 7.514,45,-€ a určuje rozdiel v sume daňovej straty 24.184,12,-€.“* Proti rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie zo 17. augusta 2017.

8. V konaní o odvolaní Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej len „finančné riaditeľstvo“) ako druhostupňový orgán rozhodnutím č. 102310189/2017 zo 6. novembra 2017 potvrdilo rozhodnutie o vyrubení dane.

9. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 6 S 12/2018-76 z 25. októbra 2018 zamietol všeobecnú správnu žalobu sťažovateľa proti rozhodnutiu finančného riaditeľstva č. 102310189/2017 zo 6. novembra 2017.

10. Najvyšší súd napadnutým rozsudkom zamietol kasačnú sťažnosť sťažovateľa z 21. januára 2019 proti rozsudku krajského súdu.

11. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ sústredil svoje námietky obsiahnuté v ústavnej sťažnosti do nasledujúcich argumentačných okruhov: (i) nedostatky v zabezpečení a vykonaní dôkazov a (ii) medzery v zistení skutkového stavu. Pokiaľ ide o námietky v prvom argumentačnom okruhu, sťažovateľ poukazuje na neúplnosť daňového spisu, ktorý neobsahuje CD nosič, na ktorý explicitne odkazujú odôvodnenia rozhodnutia správcu dane, ako aj finančného riaditeľstva (CD nosič bol prílohou odpovede Colného úradu Bratislava na žiadosť o vykonanie technickej expertízy, pozn.). Ďalej sťažovateľ namieta nevypočítanie osôb vykonávajúcich expertízu a nevykonanie znaleckého dokazovania, resp. dodatočnej expertízy. V rámci druhého okruhu argumentácie sťažovateľ tvrdí medzery v zistení skutkového stavu, ktoré mali spočívať v absencii simulovanej tlače pri jednej z registračných pokladníc, nezákonnosti vykonania expertízy, nedostatkoch v obsahu a forme expertízy, ako aj v ničím nepodloženom závere o vlastnej výške daňovej povinnosti. V závere sťažovateľ konštatuje, že napadnutý rozsudok je vzhľadom na uvedené okolnosti arbitrárny a protiústavný.

12. Na základe argumentácie uvedenej v ústavnej sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžfk/44/2019 zo dňa 10. septembra 2019 porušené boli...

2. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžfk/44/2019 zo dňa 10. septembra 2019 sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný nahradiť [REDAKOVANÉ] trový konania v sume 415,75-€ na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Tomáša Čverčka, Čajakova 5, 040 01 Košice do dvoch mesiacov, od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Relevantná právna úprava a judikatúra

13. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

14. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

15. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

16. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07, IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014, III. ÚS 102/2018).

17. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natolko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (*mutatis mutandis* I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

18. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy však nepatrí právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (I. ÚS 3/97, II. ÚS 218/02, IV. ÚS 340/04, I. ÚS 225/05, II. ÚS 56/07), ani právo účastníka dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97).

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

19. Ústavný súd konštatuje, že podanie sťažovateľa je ústavnou sťažnosťou v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 42 ods. 2 písm. f), § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde, preto ho predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

20. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní skúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123 zákona o ústavnom súde) a či sú naplnené predpoklady umožňujúce ďalšie konanie o ústavnej sťažnosti (§ 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde). Ďalej posudzoval, či nie je daný niektorý z dôvodov na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

21. Ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

22. Podľa názoru ústavného súdu možno závery uvedené v odôvodnení rozsudku najvyššieho súdu považovať v rámci námietok sťažovateľa za dostatočné a presvedčivé a nemožno ich v žiadnom prípade považovať za arbitrárne či zjavne neodôvodnené. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia ústavný súd dospel k názoru, že najvyšší súd štandardným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagoval na sťažovateľom uplatnené kasačné námietky, pričom svoj záver o správnosti rozsudku krajského súdu, a tým aj o zamietnutí kasačnej sťažnosti zrozumiteľne a primerane odôvodnil. Právne závery najvyššieho súdu nevykazujú znaky svojvôle alebo arbitrárnosti. Skutočnosť, že sa sťažovateľ so závermi najvyššieho súdu nestotožňuje a má na vec iný názor, nemôže sama osebe viesť k záveru o arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor najvyššieho súdu svojím vlastným.

23. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že medzi napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu a základným právom sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy a tiež jeho právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by reálne signalizovala možnosť po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť porušenie ním označených práv. K námietkam sťažovateľa uvedeným v ústavnej sťažnosti považuje za potrebné ústavný súd uviesť nasledujúce skutočnosti.

24. Keďže v podstate všetky námietky sťažovateľa smerujú proti výsledkom technickej expertízy a súvisia s postupom orgánov finančnej správy, ktorý sprevádzal ich získanie, ústavný súd považuje za nevyhnutné upriamiť pozornosť na povahu, vzťah a účel jednotlivých konaní, ktoré pred orgánmi finančnej správy prebiehali, a to v ich časovom slede.

25. Prvé v poradí prebiehalo konanie o zabezpečení elektronickej registračnej pokladnice, ktoré vykonával Colný úrad Košice, pretože existovalo dôvodné podozrenie z pozmeňovania údajov v elektronickej registračnej pokladnici alebo v kontrolnom zázname. V rámci tohto konania bol Colný úrad Bratislava požiadaný o vykonanie technickej expertízy na účely preverenia podozrenia z pozmeňovania údajov.

26. Z dôvodu, že výsledky technickej expertízy preukázali, že došlo k pozmeneniu údajov v elektronickej registračnej pokladnici, vydal Colný úrad Košice rozhodnutie o prepadnutí elektronickej registračnej pokladnice. Konanie o zabezpečení a prepadnutí elektronickej registračnej pokladnice prebiehalo v režime § 17a zákona o registračných pokladniciach, pričom colný úrad v tomto konaní postupuje primerane podľa osobitného predpisu [zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“)].

27. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní o zabezpečení a prepadnutí elektronickej registračnej pokladnice boli zistené významné okolnosti z hľadiska správneho určenia dane,

začal Daňový úrad Košice výkon daňovej kontroly, ktorej výsledky následne vyústili do vyrubovacieho konania.

28. Predmetom daňovej kontroly a vyrubovacieho konania bolo v dôsledku vykonanej technickej expertízy a právoplatného rozhodnutia Colného úradu Košice o prepadnutí elektronickej registračnej pokladnice zisťovanie a preverovanie skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, ktoré bolo ohraničené a obmedzené na porovnanie výsledkov expertízy s účtovníctvom (príjmami priznanými daňovým priznaním) sťažovateľa.

29. Účelom daňovej kontroly v prejednávanvej veci totiž nebolo skúmať, či došlo alebo nedošlo k pozmeňovaniu údajov v elektronickej registračnej pokladnici alebo kontrolnom zázname, ale kontrola zdaniteľných príjmov sťažovateľa a vyrubenie rozdielu dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2015. Vo veci pozmeňovania údajov v elektronickej registračnej pokladnici totiž prebiehalo samostatné konanie pred Colným úradom Košice.

30. To, či došlo alebo nedošlo k pozmeňovaniu údajov v elektronickej registračnej pokladnici alebo kontrolnom zázname bolo predmetom konaní o zabezpečení a prepadnutí elektronickej registračnej pokladnice, v ktorých boli vydané právoplatné rozhodnutia. Výsledkom týchto konaní bol záver, že elektronickej registračnej pokladnici predložené na technickú expertízu, a to DKP č. [REDAKOVANÉ] a DKP č. [REDAKOVANÉ] umožňovali obchádzanie evidencie tržieb z predaja tovarov, výrobkov a služieb v kontrolných záznamoch pokladníc pomocou programového vybavenia „PAS – predaj a sklady“ nainštalovaného v zaistenom, resp. zabezpečenom počítači.

31. Výsledky technickej expertízy zabezpečených elektronickej pokladníc jednoznačne preukázali, že pokladnice č. [REDAKOVANÉ] a č. [REDAKOVANÉ] mali nainštalované programové vybavenie „PAS – predaj a sklady“, ktoré umožňovalo obchádzanie evidencie tržieb, v dôsledku čoho malo dochádzať k ich kráteniu. Na fiškálnych tlačiarňach oboch

registračných pokladníc boli preukázateľne tlačené doklady opatrené ochranným znakom MF, ktoré svojím vizuálnym vyobrazením pripomínali korektný pokladničný doklad, avšak tržby uvedené na týchto dokladoch neboli zaznamenané a uložené v kontrolných záznamoch ani vo fiškálnej pamäti pokladníc.

32. Tým, že na preverovaných elektronických registračných pokladniciach boli preukázateľne vydávané pokladničné doklady, ktorých presné a iné kópie sa neprenášali do prevádzkovej pamäte, do kontrolného záznamu a ich sumárne údaje do fiškálnej pamäte, sťažovateľ porušil ustanovenia zákona o registračných pokladniciach.

33. V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že podľa § 22 ods. 1 prvej vety daňového poriadku platí, že ak sa pri správe daní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je správca dane takýmto rozhodnutím viazaný, t. j. musí vyslovený právny názor príslušného orgánu rešpektovať. V okolnostiach prejednávanej veci bol teda Daňový úrad Košice vykonávajúci daňovú kontrolu a následne vyrubovacie konanie viazaný výsledkom technickej expertízy, ktorá bola obsahom rozhodnutia o prepadaní elektronickej registračnej pokladnice, t. j. v zmysle dikcie citovaného ustanovenia upravujúceho predbežné otázky nemal inú možnosť, ako rešpektovať záver o pozmeňovaní údajov v elektronickej registračnej pokladnici.

34. Pokiaľ ide o viazanosť Daňového úradu Košice (rozhodujúceho vo vyrubovacom konaní o správnom určení dane) rozhodnutím Colného úradu Košice o prepadaní elektronickej registračnej pokladnice, prelomenie prezumpcie správnosti tohto individuálneho správneho aktu predpokladá a vyžaduje vyslovenie nezákonnosti a zrušenie rozhodnutia na to povolaným orgánom v rámci inštančného postupu (napr. nadriadený správny orgán rozhodujúci o riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkoch, správny súd, ústavný súd). Vychádzajúc z tohto záveru, Daňový úrad Košice nebol oprávnený ani ako prejudiciálnu otázku skúmať zákonnosť právoplatného administratívneho rozhodnutia o prepadaní elektronickej registračnej pokladnice a o to menej preskúmať jeho vecnú správnosť – či boli splnené hmotné podmienky podľa osobitných predpisov pre vydanie administratívneho aktu.

35. Na doplnenie ústavný súd dodáva, že námietky sťažovateľa by mohli byť predmetom ústavnoprávneho prieskumu, avšak iba v línii opravných prostriedkov proti rozhodnutiu o prepadnutí elektronickej registračnej pokladnice. Sťažovateľ ani proti rozhodnutiam o zabezpečení elektronickej registračnej pokladnice, ale ani proti rozhodnutiam o prepadnutí elektronickej registračnej pokladnice, pokladom ktorého bola vypracovaná expertíza Colným úradom Bratislava, žiadnym spôsobom nenamietal zistené závery, ktoré boli uvedené aj v rozhodnutí a dokonca proti rozhodnutiu Colného úradu Košice nepodal ani opravný prostriedok (odvolanie).

36. K námietke neúplnosti daňového spisu je potrebné uviesť, že § 191 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku je potrebné vykladať z materiálneho hľadiska. Podľa názoru ústavného súdu nie je porušením tohto ustanovenia, ak boli použité dôkazy, ktoré sú súčasťou iného administratívneho spisu, za predpokladu, že ide o dôkazy získané v súlade so zákonom a daňový subjekt mal možnosť sa s nimi oboznámiť. Z hľadiska zachovania práva na spravodlivý proces považuje ústavný súd takýto postup za postačujúci. Ústavný súd dáva v tomto smere do pozornosti, že sťažovateľ mal možnosť oboznámiť sa s CD nosičom, ktorý bol prílohou písomnej odpovede Colného úradu Bratislava a ktorý obsahoval dátové údaje získané z registračných pokladníc v rámci konania o prepadnutí elektronickej registračnej pokladnice, ako aj pri daňovej kontrole a v daňovom konaní týkajúcom sa vyrubenia rozdielu dane z príjmov za rok 2014.

37. Napadnutý rozsudok najvyššieho súdu nie je možné považovať za arbitrárny ani svojvoľný, keďže ním najvyšší súd reagoval na všetky relevantné argumenty sťažovateľa a jeho závery sú podľa názoru ústavného súdu logické, argumentačne konzistentné, nepopierajú zmysel a účel aplikovaných noriem platného práva, a preto ich možno za daných skutkových okolností považovať aj za ústavne konformné.

38. Ak je postup orgánu verejnej moci v konkrétnej veci ústavne konformný a v súlade so zákonom a jeho rozhodnutie je preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti (ako v posudzovanom prípade sťažovateľa), ústavný súd nemá dôvod zasahovať do výkonu jeho

právomoci a vyslovovať porušenie základných práv podľa ústavy, resp. práv podľa kvalifikovanej medzinárodnej zmluvy (m. m. napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

39. Ústavný súd z dôvodu, že napadnutý rozsudok najvyššieho súdu nevykazuje také ústavne relevantné nedostatky, na základe ktorých by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol vysloviť porušenie sťažovateľom označených práv, jeho ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

40. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá z už uvedených dôvodov, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch a námietkach sťažovateľa stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu